

MARTTI LUTHER

Uskollinen palvelija

“Elieser sanoi: ’En syö, ennen kuin olen puhunut asiani.’ Laaban vastasi: ’Puhu.’” (1 Moos. 24:33)

Tässä näemme esikuvan uskollisesta palvelijasta; koko luku kertoo hurskaasta ja pyhästä lähettilästä. Hän on täynnä uskoa, pyhyyttä ja kaikkia muita hyveitä; ei hänestä jää puuttumaan mitään, mitä uskolliselta palvelijalta voidaan vaatia. — — — Elieser esiintyy siis tässä kaikkien niiden esikuvana, jotka ovat palvelijan tehtävässä ja asemassa. Meidän aikanamme ei kylläkään ole mitään aivan vastaavaa; yleisiä ovat kuitenkin valitukset palveluskunnan kelvottomuudesta ja ennenkuulumattomasta hävyttömyydestä, sehän ei palvele isäntäväkeään vaan komentelee heitä. Sellaista ei Pyhä Henki hyväksy, vaan he ovat Jumalan silmissä kirottuja Perkeleen orjia, jota he palvelevatkin hänen mieltään noudattaen. Paavalin opetus kuulu Kolossalaiskirjeessä: “Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisat, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peläten Jumalaa” (Kol. 3:22). — — —

Näitä hurskauden esikuvia Pyhä Henki ylistää sanoillaan ja kirjoituksillaan, niin vähäarvoisia ja talouteen liittyviä kuin ne ovatkin. Eihän palvelija muuta tee kuin kulkee kameleineen ja kuljettaa kullan, mikä kaikki on inhimillistä, maallista ja lihallista. Se on kuitenkin kaikkein parhainta ja pyhintä, koska se nousee syvimmästä hurskaudesta ja uskosta Jumalaan, kuuliaisuus taas uskollisuudesta omaa herraansa kohtaan.

Tätä oli esitettävä palvelijoiden ja perheväen nähtäväksi, vieläpä luostariväkeä ja heidän kummallisuuksiansa vastaan. Näitä talouden alan tekijöiden, siis palvelemiseen ja yhteiskunnan elämään liittyviä, Pyhä Raamattu kiittelee ja ylistää niin monin sanoin, koska niillä on suuri merkitys suvunjatkamisen sekä talouden ja yhteiskunnan säilyttämisen kannalta, vieläpä myös hurskautta ja uskoa ajatellen.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 439-441. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen

Syyskuu 2010

Kirkollisesta vihkimisoikeudesta

Kysymys kirkollisesta avioliittoon vihkimisoikeudesta on tullut julkisuuteen. Asian taustalla ovat pyrkimykset muuttaa maallista lainsäädäntöä niin, että myös kaksi naista tai kaksi miestä voitaisiin vihkiä yhteiselämään.

Kansankirkon sisällä jotkut niistä, jotka ymmärtävät avioliiton oikein miehen ja naisen väliseksi liitoksi, ovat väläyttäneet mahdollisuutta, että kirkko luopuisi vihkimisoikeudestaan, jos yhteiskunta muuttaa lainsäädäntöään. Toiset ovat sanoneet, ettei vihkimisoikeudesta pidä luopua. Kansankirkossa kysymys on osaltaan siitä, että halu tulla kirkollisesti vihityksi, on monelle merkittävä peruste olla kirkon jäsen. Näin vihkimisoikeudella on paljon kirkkopoliittista painoa.

Maassamme on kirkollinen vihkimisoikeus paljolti valtiokirkollisen historian tähden. Kirkon elämän kannalta, siis evankeliumin julistuksen ja sakramenttien toimittamisen tähden vihkimisoikeus sinänsä ei ole merkittävä asia.

Myös Suomen Tunnustuksellisella Luterilaisella Kirkolla on oikeus vihkiä avioliittoon. Tätä oikeutta käyttäessämme meillä on velvollisuus opettaa avioliitosta oikein. Kyseessä on Jumala säättämä miehen ja naisen välisen yhteiselämän muoto. Tämän yhteiselämän

*Häät Galilean
Kaanassa
Joh. 2*

myötä hän antaa myös jälkeläisiä. Jumalan sanassa aviopuolisoiden välistä uskollisuutta ja rakkautta verrataan Kristuksen rakkauteen seurakuntaa kohtaan (Ef. 5). Kirkko ei siis voi muuttaa avioliitto-opetustaan maailman muutosten mukaan.

Kirkkomme voi käyttää avioliittoon vihkimisoikeuttaan ja vihkiä miehen ja naisen avioliittoon. Vihkimisoikeus ei kuitenkaan ole asia, jonka puolesta kirkon pitäisi taistella tai joka sillä välttämättä pitäisi olla. Avioliitto on pätevä myös siinä tapauksessa, että se solmitaan maallisen viranomaisen edessä. Uskovien ja seurakunnan kannalta hyvä asia on, että avioliiton puolesta rukoillaan joko vihkimisen yhteydessä tai erillisessä tilaisuudessa.

Seurakunnan jäsenyyden perusteeksi kirkollinen vihkimisoikeus ei kuitenkaan sovi. Tässä kysymyksessä merkittäviä ovat sananjuhlisuus ja sakramenttien toimittaminen. Niiden välityksellä Jumala antaa armonsa ja iankaikkisen elämän.

Kimmo Närhi

Tavoitteeksi: kaikki Jumalan kunniaksi

1 Kor. 10:31 *Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.*

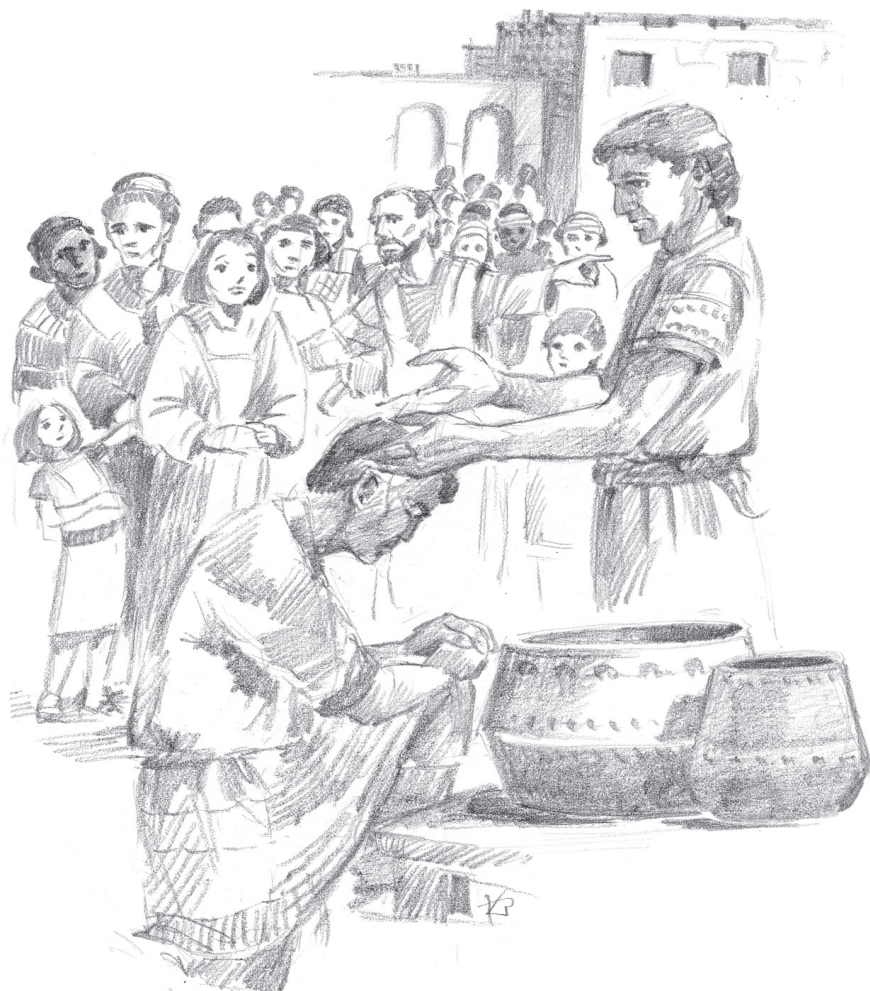
Kaiken, mitä me teemme, tulee tapahtua Jumalan kunniaksi. Tämä periaate on tiivistetty iskulauseeksi ”yksin Jumalan kunniaksi”, latinaksi ”Soli Deo Gloria”. Mitä sinulle tulee mieleen tästä latinankielisestä lausahduksesta? Ehkä muistat Bachin päättäneen sävellyksensä näihin sanoihin. Joillekin, jotka ovat innostuneet tutkimaan kristillistä oppia erityisen syvästi, voi tulla mieleen, että Pieperin Dogmatiikka päättyy näihin kolmeen sanaan. Minulle ensimmäisenä tulee mieleen, ikävä kyllä, reformoitu kristillisuus. Heidän koko uskon elämänsä rakentuu sen varaan, että yritetään elää sen mukaan, että Jumalalle tuotetaan mahdollisimman paljon kunniaa kaikissa mahdollisissa asioissa. Jos pitäisi valita yksi reformaation tunnuslauseista ”Sola fide”(=Yksin uskosta), ”Sola gratia”(= Yksin armosta), Solus Christus”(=Yksin Kristus), ”Sola scriptura”(=Yksin Raamattu) ja ”Soli Deo gloria” tämä viimeinen olisi varmasti heille yli muiden.

Mutta mikä tuottaa Jumalalle suurimman kunnian ja miten kaikki voi tapahtua Jumalan kunniaksi? Oman kokemukseni mukaan reformoitu kristillisuus keskittyy ylistämään Jumalan ominaisuuksia ja Hänen voimaansa;

Jumala on ikään kuin amerikkalainen supersankari, joka on vihollisiaan voimakkaampi ja mahtavampi ja suuressa voimassaan pakottaa kaiken menemään mielensä mukaan. Heillä on myös usein se käsitys, ettei kristillisellä opilla ole niin kauheasti väliä kunhan kaikki vain kunnioittavat Jumalaa ”seuraamalla Jeesusta”. Luterilaisuus myös tunnustaa Jumalan suuria tekoja ja mahtavuutta, mutta sen näkemys siitä, kuinka Jumala saa suurimman kunnian ja kuinka kaikki asiat voivat julistaa Jumalan kirkkautta on kuitenkin aivan erilainen kuin reformoiduilla.

Häpäisijästä kunnioittajaksi

Paavali kehottaa meitä tekstissämme tekemään kaiken Jumalan kunniaksi. Mitä hän tarkoittaa? Meidän tulee kaikessa tekemisessämme kirkastaa Jumalaa. Kaikkien ajatustemme tulee olla linjassa Hänen tahtonsa kanssa. Kaikkien tekojemme motivaation tulee nousta rakkaudesta Häneen emmekä saa etsiä missään omaa kunniamme. Olemmeko eläneet antaen Jumalalle yksin kunnian? Vastauksen löytäminen tähän kysymykseen ei ole vaikeaa. Meillä ei ole edes yhtä tekoa, joka olisi itsessään täydellinen ja tapahtuisi ”yksin Jumalan kunniaksi”. Arvostamme omia halujamme yli Jumalan mielen ja motivaatiomme hyvän tekemiseen on synnin turmelema ja

ihmiskeskeinen. Olemme syvästi epäonnistuneet Paavalin kehotuksen noudattamisessa.

Jumalaa saa kuitenkin suurimman kunnian juuri silloin, kun meidän kaltaisemme syntiset, jotka ovat ennen koko elämällään häpäisseet Jumalaa, tulevat sovitetuiksi Hänen kanssaan. Jumala saa suurimman kunnian, kun jumalattomat vanhurskautetaan Kristuksen ansioiden perusteella ja otetaan armon tilaan. Me emme kunnioita Ju-

malaan suurimmalla mahdollisella tavalla ylistämällä Hänen ihmeellisyttään ja majesteettisuuttaan reformoitujen tapaan, vaan se tapahtuu, kun me uskolla tartumme Jumalan sanan lupauksiin, nautimme ehtoollista, muistelemme kastettamme ja näin omistamme sen pelastuksen, jonka Kristus on valmistanut meille pyhällä kärsimisellään ja kuolemallaan. Pyhästä Raamatusta luemme: *“Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette it-*

senne kautta- se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaksi?” (Ef. 2:8-9). Jumala saa suurimman kunnian silloin, kun me epätoivoisina itsestämme heittäydymme Hänen armonsa varaan. Vain silloin kaikki kerskaus omista hyvistä teoistamme ja itsestämme joutuu vaikenemaan ja Hän saa olla kaikki kaikessa.

Jumalan nimen pyhittäminen vaelluksessa

Kaikki kristityn toiminta Jumalan kunniaksi perustuu tälle pelastuksen perustalle, koska ilman sitä ei voi olla kristillistä vaellusta. Emme ainoastaan kunnioita Jumalaa omistamalla Hänen valmistavaansa pelastustaan, vaan me myös vaelluksellamme kirkastamme Hänen nimeään. Paavali mainitsee hartaustekstissämme, että söimme tai joimme, kaiken tulee tapahtua Jumalan kunniaksi. Tämä tapahtuu silloin, kun otamme kiitollisilla mielin kaikki Jumalan lahjat vastaan ja muistamme sitä, että Hän on kaiken hyvän lähde. Tämä toteutuu myös silloin, kun Hänen armonsa varassa elämme niin kuin kristityn tulee elää aina huomioiden sen, mitä Jumalan sana opettaa vaelluksesta ja aina riippuen Hänen armonsaan, kun huomaamme, kuinka synti meitä vaivaa hyvää tehdessämme.

Seurakunnallisessa elämässä Jumala tulee kunnioitetuksi, kun ei saarnata ihmisten omia järkeilyjä ja mielipiteitä, vaan pitäytytään siihen, mitä Jumala on meille itse ilmoittanut pyhässä Raamatussa. Tämän tekee vain tunnustuksellinen luterilaisuus: Paavilaiset ovat turmelleet esimerkiksi kristillisen pelastusopin, liberaaliteologit neitseeistä syntymisen ja lukemattomat

muut opinkohdat ja reformoidut kieltävät muun muassa ehtoollisen asetusanojen oikean merkityksen ja Jumalan yleisen armostahdon. Tämä mielessä pitäen on selvää, että se on Jumalan suuri lahja, että Hän on antanut meille mahdollisuuden löytää Raamatun oma oppi, joka on luterilaisissa tunnustuskirjoissa ilmaistu. Älkäämme ylpistykö tästä, niin että ajattelisimme olevamme jotenkin muita kristittyjä parempia, koska meillä on oppi kaikessa puhtautessaan, vaan antakoon se meille tarpeen sävyisesti kertoa siitä, millainen aarre meillä on ja kuinka paljon enemmän se antaa kuin muiden kristillisten ryhmien omat järkeilyt, jotka eivät seiso tukevasti apostolisen opin perustalla. Kaikki kristillisen opin kohdat liittyvät toisiinsa ja siksi koko apostolisesta opista kiinnipitäminen on erittäin tärkeää. Opillinen yksimielisyys varjelee oikean pelastusopin ja vain silloin se, mitä tarvitaan pelastukseen, voi olla varmasti esillä.

Olkoon meillä aina ensisijaisesti mielissämme Jeesuksen Kristuksen Isälleen osoittama kuuliaisuus ja Hänen kärsimyksensä meidän syntisten sijastamme! Tällöin me emme voi kerskata ansiollamme Jumalan edessä ja myös meidän elämämme ja toimemme tuottavat hyvää hedelmää pyhän Kolmiykeyden kunniaksi ja Hänen nimelleen kiitokseksi. Emme vielä tässä elämässä täytyä apostolin kehotusta täydellisesti, ja sen tähden meidän täytyykin olla kristittyjä. Jeesus teki kaiken Jumalan kunniaksi meidän puolestamme, ja vain tässä iloisessa uutisessa on meidän lopullinen toivomme ja luottamuksemme.

Mika Bergman

Tavoitteeksi yksin Jumalan tahto

Matt 6:10b *Tapahtukoon sinun tahdosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.*

Tämäniltainen tekstimme on kolmas rukous Jeesuksen Isä meidän –rukouksesta. Rukoilemme siinä, että Jumalan tahto saisi tapahtua. Se tapahtuu kyllä itsestäänkin, mutta olkoon tavoitteenamme, kuten tässä rukouksessa pyydämme, että se tapahtuisi meidänkin keskuudessamme.

Millainen Jumalan tahto on? Se on sellainen kuin Jumalakin. Jumala on rakkaus, joten hänen tahtonsa on rakkaudellinen. Jumala on täydellinen hyvyys, joten hän tahtoo kaikille luoduilleen kaikkein parasta. Jumala on pyhä, joten hänen tahtonsa on pyhä ja oikea. Jumala hallitsee tahtonsa mukaan koko maailmaa. Jumalan tahtoon kuuluu myös, että ihmiset eläisivät moraalisesti oikeaa elämää. Tätä Jumalan ihmisille ilmoittamaa eettistä tahtoa ja käskyä nimitetään Jumalan laiksi. Jumalan tahto on, että saamme elää hänen lakinsa mukaista elämää uskossa ja rakkaudessa.

Ihmiset eivät kuitenkaan noudata Jumalan tahtoa: me teemme syntiä. Synnin turmelema ihminen ei luonnostaan halua elää Jumalan tahdon mukaan. Syntisinä emme kykenisi siihen, vaikka tahtoisimmekin. Tekemämme hyvä ei nouse vilpittömästä rakkaudesta Jumalaan, joten siitä puuttuu kaikkein tärkein: oikea sydämen asenne. Jumalan tahto on hyvä ja oikea, joten sen

hylkääminen merkitsee tosiasiaa kaiken hyvän ja oikean hylkäämistä. Koska Jumala on pyhä ja oikeudenmukainen, hän ei voi suvaita tällaista pahuutta. Pyhydessään hän rankaisee niitä, jotka hylkäävät hyvän. Jumala on kärsivällinen ja antaa aikaa parannukseen, mutta viimeisenä päivänä jokainen katumaton syntinen tuomitaan kadotukseen syntiensä takia.

Silti Jumala ei tahdo kenenkään joutuvan kadotukseen. Hänen tahtonsa on, että kaikki ihmiset pelastuisivat. *“Ei minulle ole mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, vaan että hän kääntyy ja saa elää”*, kirjoittaa profeetta Hesekiel. Kuinka tämä sitten on mahdollista? Pyhänä ja oikeudenmukaisena Jumala ei tahdo pahaa ja torjuu syntisen luotaan. Samaan aikaan hyvänä ja rakastavana hän ei kuitenkaan tahdo syntisen joutuvan kadotukseen. Jumala ratkaisi asian lähettämällä Jeesuksen Kristuksen, oman Poikansa, maailmaan ihmisiä pelastamaan. Jeesuksessa Jumala tuli ihmiseksi, että hän voisi sovittaa ihmisten synnit. Jeesus täytti Jumalan tahdon koko elämänsä ajan meidän sijaisena. Hän otti päällensä meidän syntimme ja kärsi puolestamme niiden rangaistuksen. Hän kärsi ristillä meidän helvettimme, että meidän ei tarvitsisi koskaan kärsiä sitä. Hän on Jumalan Uhrikaritsa, joka on ottanut pois maailman synnin. Jumalan myötätuntoinen, armahtava rakkaus syntisiä kohtaan on niin suuri, että hän itse alentui kaik-

keen tähän meidän pelastamisksemme. Kun uskomme Jeesukseen, joka on sovittanut syntimme, meillä on anteeksiantamus kaikista synneistämme!

Pelastettuina Jumalan armosta tahdomme noudattaa Jumalan tahtoa elämällä hänen rakkauden lakinsa mukaan. Meihin syntyy uusi ihminen, jonka tahto yhtyy Jumalan tahtoon. Jumala on osoittanut meille ääretöntä rakkautta kuoleamalla itse puolestamme, että saisimme elämän. Haluamme osoittaa hänelle kiitollista vastarakkautta. Antaakamme koko elämämme Jumalan hyvän tahdon palvelukseen! Se tapahtuu siten, että pyrimme kaikessa elämään Jumalan kymmenessä käskyssä ja rakkauden kaksoiskäskyssä ilmaistun tahdon mukaan, sekä siten, että sallimme hänen johdattaa meitä elämässämme tahtonsa mukaan. Jumalan, Luojamme ja Pelastajamme, tahto on korkein ja jaloin päämäärä, joka ihmiselämällä voi olla. Jumalan tahtoa noudattamalla voimme hänen armonsä voimasta saavuttaa sitä, millä on kestävä arvo. Hän tahtoo vain parastamme, joten emme voi todella menettää mitään, kun noudatamme hänen tahtoaan. Voimme kylä joutua luopumaan meille tärkeistä asioista Jumalan tahdon tähden, mutta ne ovat silloin asioita, jotka eivät ole lopulliseksi parhaaksi meille. Jumalan perspektiivi on laajempi kuin omamme. Hän näkee asioiden syyt ja seuraukset paljon selkeämmin kuin ihmiset. Hän myös tuntee meidät itsemme paljon paremmin kuin me itse. Siksi hän tietää, mikä on meille todella parasta. Saamme luottaa kaikkivaltiaaseen Isäämme. Hän ajattelee lastensa iankaikkista onnea kaikessa, mitä tekee.

Vaikka uudistumme uskossa, meihin jää yhä vanha ihminen, joka vastustaa Jumalan tahtoa. Siksi emme aina halua antaa hänen tahtonsa toteutua elämässämme. Teemme edelleen syntiä. Vanha ihmistemme ei alistu Jumalan viisauteen, vaan haluaa toimia oman mielensä mukaan. Emme aina ymmärrä, miksi Jumala johdattaa elämänvaiheitamme siten kuin hän tekee. Elämän vaikeina hetkinä uskova saattaa kipuilla Jumalan tahdon kanssa. Meillä voi olla aivan ylivoimaiselta näyttäviä vaikeuksia elämässämme, mutta Jumala on luvannut, että hän on niissäkin läsnä. Hän on luvannut, ettei hän jätä meitä, vaikka meistä joskus tuntuukin siltä. Heikkouden keskellä meitä lohduttaa anteeksiantamuksen vahva toivo. Jumalan armo on lujempi kuin meidän syntimme. Pelastus ei riipu siitä, miten me onnistumme, vaan se perustuu Jumalan muuttumattomaan armoon Kristuksessa. Lohdutuksena meillä on myös se, että Jumalan tahto tapahtuu aina tavalla tai toisella: Hän kääntää pahankin palvelemaan hyvää tarkoitustaan. Me emme voi estää hänen suunnitelmiansa toteutumista. Kun uskomme, Jumala johdattaa meidät kaikkivaltiaalla voimallaan perille taivaaseen. Siellä hänen tahtonsa toteutuu täydellisesti. Iankaikkisessa elämässä huomaamme, miten Jumala on varjellut elämäämme niin, että kaikki johti meitä perille. Kaiken, mitä meille elämässämme on tapahtunut, Jumala on kääntänyt uskon kautta palvelemaan tarkoitustaan saada meidät luokseen taivaaseen. Siellä alkaa Jumalan meille tarkoittama todellinen elämä.

Vesa Hautala

Vaan ihana enkeli vieressä käy

Luterilainen n:o 6/1961, s. 69,70.

Tutussa lasten laulussa laulamme: “Maan korvessa kulkevi lapsosen tie. Hänt’ ihana enkeli kotihin vie. Niin pitkä on matka, ei kotia näy, Vaan ihana enkeli vieressä käy.” Kuinkahan monet aikuiset, jotka tätä laulua lastensa kanssa laulavat, todella uskovat enkeleiden olemassaoloon? Jo apostolien aikana Saddukeukset eivät uskoneet, että enkeleitä oli olemassa, (Apt. 23:8) ja tänäkin päivänä on aivan yleistä, että kielletään sekä hyvien että pahojen enkeleiden olemassaolo. Enkelit luetaan samaan luokkaan kuin keijukaiset ja tontut. Jopa monilla uskovaissillakin on hyvin hämärä käsitys enkeleistä, niiden luonnosta ja tehtävistä. Kuinka ikävää! Sillä huolimatta siitä, mitä ihmiset ajattelevat, enkeleitä on todella olemassa; niitä on sekä hyviä että pahoja. Ja kuinka tärkeää olisi, että tietäisimme ja uskoisimme, mitä Raamattu sanoo enkeleistä, että osaisimme vastustaa pahojen enkeleiden juonia ja osaisimme lohduttaa itseämme opilla hyvistä enkeleistä.

Että enkeleitä on olemassa, käy selvästi ilmi seuraavista Raamatun kohdista. Psalmikirjoittaja sanoo: “Kiitäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen käskynsä täytätte, kun kuulette hänen sanansa äänen.” (Ps. 103. 20.) Hebrealaiskirjeen kirjoittaja kirjoittaa: “Eivätkö he (enkelit) kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä var-

ten, jotka saavat autuuden periä.” (Hebr. 1:14) Raamatussa on myös paljon muita kohtia, joissa puhutaan enkeleistä.

Minkälaisia ovat enkelit?

Enkelit eivät ole vain voimia, vaan ne ovat määrättyitä henkiolentoja, jotka Jumala on luonut. Koska ennen maailman alkua oli olemassa vain Jumala (Joh. 1:1-3) ja koska Jumala ei kuudennen päivän jälkeen mitään luonut (1 Moos. 2:1,2) seuraa siis, että Hän loi enkelit jolloinkin näiden kuuden päivän aikana. Enkeleiden lukumäärä ei lisäännny eikä vähene. Jeesus sanoo: “Sillä ylösnousemuksessa ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niin kuin enkelit taivaassa.” (Matt. 22:30) Ja Luukkaan evankeliumissa ovat nämä hänen sanansa: “Sillä he eivät enää voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia.” (Luuk. 20:36). Enkelit ovat joskus ottaneet ihmismuodon (1 Moos. 18:2), mutta heillä ei kuitenkaan ole ruumiita, koska “hengellä ei ole lihaa eikä luita”. (Luuk. 24:39). Enkelit eivät ole kaikkialla olevia, vaan ovat ainoastaan yhdessä paikassa määrättyllä ajalla. He eivät kuitenkaan vie tilaa.

Raamattu sanoo myös, että enkelit ovat persoonallisia olentoja. Luukkaan evankeliumissa luemme: “Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: “Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä...” Hy-

.. enkelit tekivät hänelle palvelusta. Mark. 1: 13

vistä enkeleistä sanotaan, että he iloitsevat kun syntinen tekee parannuksen (Luuk. 15:10), ja että he ovat viisaita, käy ilmi seuraavista Raamatun sanoista: “Mutta herrani on viisas niin kuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken mitä maan päällä tapahtuu.” (2 Sam. 14:20). Enkelit ovat myös voimakkaita, koska Psalmikirjoittaja kutsuu heitä nimellä “väkevät sankarit” (Ps. 103:20). Mutta he eivät kuitenkaan ole kaikkivaltiaita eikä kaikkietietäviä. (Mark. 13:12). Raamattu sanoo myös, että enkelten

lukumäärä on sangan suuri (Dan. 7:10; Luuk. 2:13; Heb. 12:22) ja heitä on eriaasteisia kuten esimerkiksi kerubit ja serafit.

Pahat enkelit:

Jumala loi kaikki enkelit hyväiksi. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa sanotaan: “Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangan hyvää.” (1 Moos. 1:31) Mutta osa enkeleistä lankesi syntiin. Heistä Pietari kirjoittaa: “Sillä ei Jumala säästänyt

enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäväiksi.” (2 Piet. 2:4) Nämä pahat enkelit ovat nyt siis iankaikkisesti hyljättyt, heille ei ole lunastusta, ei mitään armon lupausta, eikä heille julisteta evankeliumia. Raamattu sanoo myös, että he ovat Jumalan ja ihmisen vihollisia ja heidän tavoitteensa on Jumalan töitten, ennen kaikkea hänen kirkkonsa tuhoaminen ja ihmisten pelastuksen vastustaminen, niin kuin käy selvästi ilmi kertomuksesta ihmisen syntiinlankeemuksesta ja Jeesuksen kiusaamisesta erämaassa. Kuinka tärkeää siis, että otamme vaarin apostoli Paavalin kehotuksesta: “Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltaita vastaan, pahuuden henkilöitä vastaan taivaan avaruudessa.” (Ef. 6:11,12).

Hyvät enkelit:

Hyviä enkeleitä ovat ne, jotka muiden langettua jäivät kuuliaisiksi Jumalalle ja ovat Jumalan voimasta edelleen niin vahvistuneet hyvässä, etteivät enää voikaan langeta. Heistä sanotaan: “Heidän enkelinsä taivaissa näkevät **aina** minun Isäni kasvot, joka on taivaissa.” (Matt. 18:10) Raamattu puhuu paljon näiden hyvien enkeleiden toimesta ja tämä puhe on meille Jumalan lapsille lohduttavaa puhetta. Heistä sanotaan, että he ylistävät ja palvelevat Jumalaa (Luuk. 2:13,14; Jes. 6:2,3), he tekevät hänen tahtonsa (Ps. 103:21).

Erityisesti hyvät enkelit palvelevat lapsia (Matt. 18:10) ja kaikkia uskovaisia heidän kutsumustoimissaan. Psalmikirjoittaja sanoo: “Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiiveen loukkaisi.” (Ps. 91:11,12) Hyvät enkelit myös seuraavat kaikkea mitä kirkossa tapahtuu. Kun Pietari on kirjoittanut siitä suuresta pelastuksesta, joka on syntisille ihmisille Jeesuksessa, hän sanoo: “Ja siihen enkelitkin halajavat katsahtaa.” (1 Piet. 1:12) Kun uskovainen kuolee, hyvät enkelit vievät hänen sielunsa taivaaseen (Luuk. 16:22) ja viimeisenä päivänä, kun Jeesus tulee tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, pyhät enkelit ovat hänen kanssaan ja “hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.” Matt. 24:31.

Muistakaamme siis aina, että enkelit eivät ole ihmisten mielikuvitusta, vaan ne ovat henkiolentoja, jotka todella ovat olemassa. Pahat enkelit yrittävät saattaa meidät perikatoon, olkaamme siis jatkuvasti varuillamme; vastustakaamme heitä sillä voimalla, mitä Jumala meille antaa armovälineittensä kautta. Hyvät enkelit palvelevat Jumalaa ja meitä hänen lapsiaan. Olkoon tämä totuus meille lohdutuksenamme. Opettakaamme edelleenkin lapsia varmuudella laulamaan: “Vaan ihana enkeli vieressä käy”. Ja rukoilkaamme kaikki Lutherin kanssa: “Pyhä enkelisi olkoon kanssani, niin että paha vihollinen ei minusta mitään voittaisi.”

R. E.

Vanhoiden ja nuorten keskinäisestä suhteesta

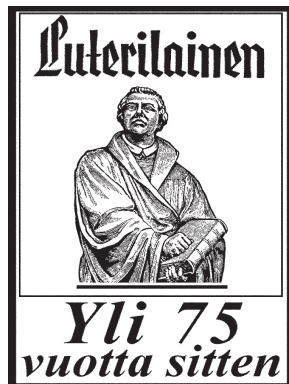
...Jatkuu

Mutta onpa uskovillakin vanhemmilla tässä suhteessa syntejä, jotka on tunnustettava. Kuinka paljon onkaan havaittavissa laiminlyöntejä juuri kasvatustehtävissä! Ei ole pappi Eeli yksinäinen esimerkki leväperäisestä kasvattajasta. Kyllä niitä on muitakin, on meidänkin päivinämmme.

Tuossa nuori, kasvuiässä oleva lapsi sekaantuu sopimattomalla tavalla aikuisten keskusteluun, kun hänen mielestään ei isä eikä äiti koskaan osaa sanoa asiaa kohdalleen. Tai tuossa nuorukainen tai neito menee, minne haluaa eikä välitä vanhempiensa kielloista. – Kenessä on syy? Miksi toisissa kodeissa lapset ja nuoret noudattavat hyvää hienotunteisuutta vanhempien ihmisten keskustellessa? Miksi toisten kotien nuoret pysyvät poissa tämän maailman huveista?

Meidän on sanottava: syy on useinkin vanhemmissa, joko toisessa tai molemmissa. Kodin elämä saattaa olla kylmä ja sekava. Lapsille on kasvuiässä annettu liian suuri vapaus! Heille ei ole opetettu oikeita tapoja. On liiaksi luotettu kouluihin tai lapsen omaan viisauteen eikä huomattu, että kotikasvatus on kaikkesta huolimatta tärkein. Ei ole pidetty huolta siitä, että lapset tottuivat tottelemaan.

Toiset naurahtavat havaitessaan tällaista tai sanovat avuttomina: “minkä niille mahtaa?” Ja täytyykin sanoa, että

jollei vitsa ole nuorena väännetty, niin ei se sitten enää vanhanakaan taivu.

Olen saanut nähdä, miten kuuma kyynel vierähtää vanhemman poskelle kertoessaan oman, rakkaan lapsensa käyttäytymisestä. Väräjävin äänin, murtunein mielin niitä kerrotaan. “Isän sana, äidin kiello ei enää tehoa. Niin vain nuoret tekevät, mitä haluavat eivätkä näy välittävän mistään. Luulevat, ettei heille kukaan enää mitään voi. Oi, kuinka toisin lastani kasvatataisin, jos hän olisi vielä pieni! Alusta aloittaisin...” Tässä käsitetään sekin totuus, joka on puettu tutun sananparren sanoihin: “ei se mitään ole, kun lapsi *syliä* tallaa, mutta toista se on, kun se *sydäntä* tallaa”. (Pankoot muuten lapset ja nuoret, jotka tämän lukevat, vakavasti sydämelleen tämän, muistaen, että Jumala ei anna itseään pilkata. Hän kyllä saa kiinni nuoretkin ja hänellä on keinot ylpeitten nöyryyttämiseksi.)

Kun vanhemmat ovat laiminlyöneet kasvatajan velvollisuudet aikanaan, ei siinä sitten enää auta kiihastuminen eikä tuskitteleminen, ei valituskaan, vaan on katuen tunnustettava Jumalalle huolimattomuus ja muut syn-

nit, paettava hänen armonsä turviin ja rukoiltava häneltä kärsivällisyyttä, jotta voisi vastaanottaa oman kylvönsä karvaat hedelmät.

On myös sellaisia tapauksia, että vaikka vanhemmat sekä sanalla että esimerkillään ovat koettaneet kasvat-
taa lapsiaan oikein, nämä siitä huolimatta vieraantuvat pois Jumalan sanasta ja oikeista tavoista ja kulkevat omia teitään. Kun Jumala tällä tapaa tahtoo nöyryyttää kristittyjä vanhempia ja kasvattajia, on tämä otettava vastaan ristinä häneltä, jolla on oikeus valita ja antaa meille oman mielensä mukainen kuorma. Sitä on myös nurkumatta kannettava muistaen, että Jumalalla on tässäkin hyvät tarkoitukset. Mutta toiselta puolen on selvää, että nuoret, jotka ovat tulleet kääntymykseen ja uskoon, haluavat seurata pyhän Raamatun neuvoja huolimatta siitä, millaisen kasvatuksen ovat lapsina saaneet. Näin Jumalan sana terveellisen lääkkeen tavoin korjaa kasvattajan virheitä ja vajavaisuuksia.

Miten kaunista ja jaloa onkaan nuorten osoittama kunnioitus vanhempien kohtaan! Vanhempien on myös huolehdittava siitä, että he toimivat tämän kunnioituksen edellyttämällä uskollisuudella.

Tuossa vanha, työssä harmaantunut isä ja hänen ympärillään pojat, pitkät, verevät. Neuvotellaan talon töistä. Pojat esittävät mielipiteitään puoleen ja toiseen, mutta samalla jokainen odottaa, mitä isä sanoo. Lopulta vanhus aukaisee suunsa. Pojat vaikenivat ja tarkkaavat isän sanoja. Sanat tulevat harvaan ja painavasti. Niistä näkyy, että isä on harkinnut käsiteltävän asian yksityiskohtia myöten ja että hänen

mielipiteensä perustuksena on monivuotinen kokemus. Lopputulos: kukin poika ottaa työaseensa ja lähtee tyytyväisenä työhön. Talon asiat edistyvät. Toteutuu Katekismuksen sana: "Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä."

Emme malta olla tässä koskettelematta erästä puhuttelutapaa, joka sietäisi tulla tarkistetuksi kohdalleen. Ennen lapset ja nuoret säännöllisesti teitittivät vanhempiaan tai puhuttelivat heitä "isä"- ja "äiti"-sanoilla, mutta nykyään useassa kodissa lapset suoraan sinuttelevat isäänsä ja äitiänsä. Tässäkin tietysti tottumus merkitsee paljon sekä se tapa, millä sinuttelu tapahtuu, mutta sittenkin olemme sitä mieltä, että oikea neljännen kysyn edellyttämä kunnioitussuhde paremmin ilmenee, kun vanhempia teitittellään tai heitä puhutellaan sanoilla "isä" ja "äiti".

Kuten alussa huomautimme, tarvitsevat nuoret vanhempien neuvoja ja ohjausta erikoisesti sielun asioissa. Tässä tulee vanhojen auttaa nuorta kansaa sekä seurakunnassa että kodissa.

Näin onkin tullut eteemme kysymyksemme kenties vaikein kohta. Pääasiallinen vaikeus on siinä, että nuoret ovat juuri näissä asioissa kovin sulkeutuneita. He eivät tohdi kertoa iäkkäämmille kiusauksistaan, hairahduksistaan, synneistään, vaan kantavat niitä omallatunnollaan vuosikausia koettaen unohtaa niitä. Ja kuitenkin ne eivät unohdu. Tässä ovat nuoret todella kaikkein enimmän neuvon ja avun tarpeessa ja oi, kuinka paljon vanhemmat ja kasvattajat juuri tässä suhteessa ovat laiminlyöneet!

Suuri apu on siitä, jos nuori on kas-

vanut sellaisessa ilmapiirissä, jossa on käytetty Jumalan sanaa ja aina parempi, jos säännöllinen kotihartaus on ollut käytännössä. Mikä arvaamaton hyöty ja siunaus onkaan siitä! Sydämen pelto on tullut aikanaan raivatuksi ja muokatuksi ja vaikka sen ojat ovatkin tukkeutuneet ja sen sarat ovat nurmeltuneet, saadaan se viljelyskelpoiseksi jälleen paljon vähemmällä vaivalla kuin aivan muokkaamaton maa. Kotihartauden merkitystä emme siis voi olla tässäkin yhteydessä tähdentämättä. Sehän juuri on yksi luterilaisen kirkkomme kalleimpia aarteita. Suuren vahingon lastensa sieluille tuottavat ne isät ja äidit, jotka eivät sitä käytä, mutta aikaan ja iäisyyteen ulottuvan siunauksen saa aikaan oikea ja säännöllinen kotihartaus. Isät ja äidit, kasvattajat! Armahtakaa toki huostaanne uskottuja, kalliita sieluja ja tuokaa kallis evankeliumi lasten ja nuorten sydämiin, jotta he pääsevät nauttimaan rauhaa Jumalan armossa ja elämään uutta elämää! "Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä, sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa alati näkevät taivaissa olevan Isäni kasvot. Samoin ei ole taivaallisen Isänne tahto, että yksikään

näistä pienistä joutuisi kadotetuksi." Mt. 18:10,14.

Meidänkin nuoremme ovat tekemisissä sellaisen mahtavan voiman kanssa, jonka edessä koko maailma on voimaton, vieläpä makaa sen edessä voitettuna. Sen nimi on *synti*. Tässä on nyt edellisen lisäksi tarpeen, että *aikuisenkin* avaa sydämensä ja kertoo – joskin väräjävin äänin ja mitä suurimmalla vakavuudella – myös omasta heikkoudestaan. Kun nyt nuori saa huomata kasvattajansa nöyrää ja asioita vakavasti punnitsevaa mieltä, käy hän rohkeammaksi eikä enää pelkää, että vanhempi tahtoo häntä orjuuttaa tai tuomita, vaan havaitessaan tässäkin vanhemman kokemukset alkaa luottaa häneen. Tällöin avautuu nuoremmankin mieli. Hän kertoo kiusauksensa, hairahduksensa, lankeemuksensa. Kivi toisena perään putoaa pois hänen omaltatunnonaan. Ja kun hän samalla saa kuulla Jumalan armon lohdutuksen, valtaa hänet ihmeellinen vapautuksen tunne ja hän käy iloiseksi. Hänen omatuntonsa tulee oikealla tavalla lohdutetuksi.

Nuoret tarvitsevatkin paljon evankeliumia, armon sanaa, Juuri siitä he saavat voimaa synnin voittamiseen ja voimaa seuratakseen sitä, mikä on hyvää, totta, oikeaa ja puhdasta. Näin he myös alkavat johonkin määrin käsittää jokapäiväisen kotihartauden tarpeellisuuden, jota he muuten useimmiten pitävät sellaisena vanhana tapana ja tottumuksena, joka toisten mielestä lieinee tarkoitettu orjuuttamaan heitä ja ikeenä painamaan heitä vuodesta toiseen.

V. I. S.
....Jatkuu

*Eeva, Eeva
Miksi taas pakenit?
Miksi lymysit piiloon?*

*Luulitko, etten huomaisi?
Ajattelitko, etten näkisi?
Pelkäsitkö, että hylkäisin?*

*Rakas lapseni, kuule minua
Kuule, kuinka sinua huudan*

*Käärmeen pää on jo murskattu
Valheiden verkko repäisty rikki
Totuuden valossa häviävät varjot*

*Minä näen sinut
Älä enää pelkää*

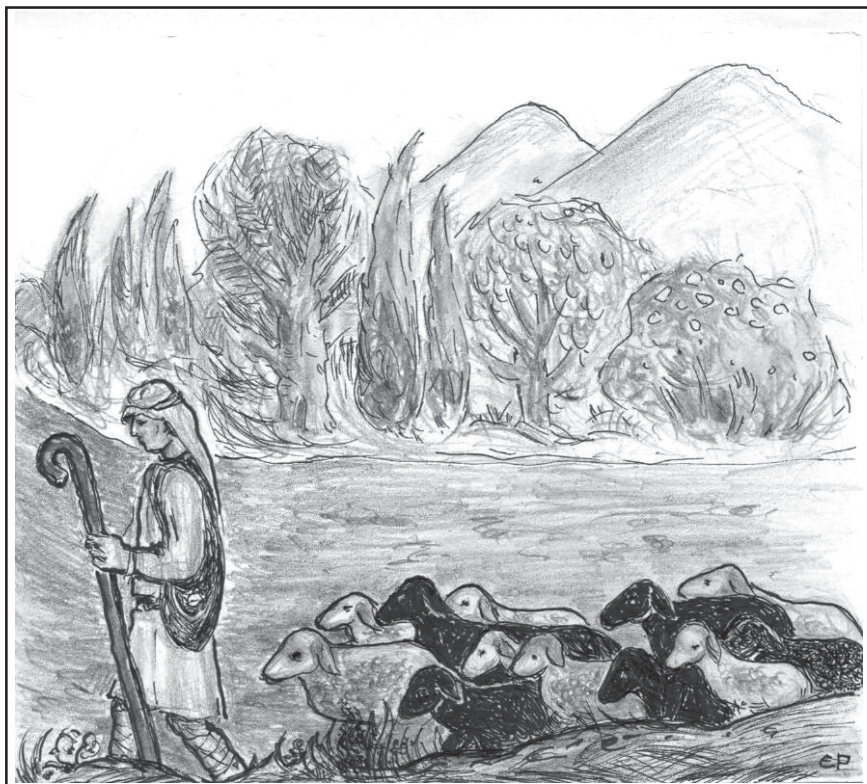
Nimim. Pisara

VESA

Luterilainen - Lastenosasto

SYKSY 2010

“Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Joh. 10:11,27

Rukoilkaa lakkaamatta!

Pastorin kirje

Eikö olisi ihmeellistä, jos tavallinen pieni lapsi saisi mennä kuninkaan palatsiin ja puhua suoraan kuninkaalle? Sellaista ei juuri tapahdu. Kun lapsi tai aikuinen haluaa puhua kuninkaalle jostain asiasta, täytyy yleensä lähettää kirje tai anomus. Silloinkaan kuningas ei välttämättä itse lue tekstiä, vaan joku hänen avustajansa tai sihteerinsä.

Jumalan lapsella on kuitenkin toisin. Jumala antaa omille uskoilleen oikeuden, vieläpä suorastaan käskyn puhua hänelle. Raamattu sanoo: "Rukoilkaa lakkaamatta!" (1 Tess. 5:17) Ne joita Jumala kehottaa rukoilemaan, ovat hänen rakkaita lapsiaan. Millaisia he sitten ovat? He tunnustavat itsensä syntiseksi ja uskovat Jumalan sanan siitä, että Jeesus tuli maailmaan syntisiä pelastamaan. Tämän tähden Raamattu monissa kohdin opettaa, että meidän tulee rukoilla Jeesuksen nimessä. Tämä ei tarkoita sitä, että sinun pitäisi jatkuvasti toistaa Jeesuksen nimeä, vaan sitä, että turvaat Jeesukseen omana Vapahtajanasi.

Mitä sitten tulisi rukoilla? Isä meidän –rukouksessa Jeesus opetti meitä rukoilemaan syntien anteeksiantamusta. Tämä muistuttaa siitä, että uskovakin on syntinen ja tarvitsee armoa joka päivä. Vapahtaja opetti rukoilemaan myös hänen valtakuntansa tulemistä eli evankeliumin leviämistä ja iankaikkiseen elämään pääsemistä. Isä meidän –rukouksessa pyydämme myös, että hän antaisi meille kaikki tämän elämän tarpeet. Raamattu kehottaa myös erityisesti rukoilemaan esivallan puolesta. Esivaltaan kuuluvat ensinnä vanhemmat ja heidän lisäksi kaikki, jotka hallitsevat meitä. Koulujen opettajatkin kuuluvat esivaltaan. Kaikkien näiden puolesta Jumala kehottaa rukoilemaan. Meille tämä koituu hyväksi, sillä Jumala itse varjelee elämäämme esivallan kautta.

Näin Raamatun kehoitus rukoilla vie meidät perustukselle. Rukouksesi on Jumalalle mieluinen, kun uskossa turvaat siihen, että Jeesus on Vapahtajasi. Jumala tahtoo myös antaa siunauksensa meille ja toisille. Iloitse tästä asiasta ja rukoile Jumalaa yllä mainituissa asioissa ja kaikissa sinulle tärkeissä jokapäiväisissä asioissasi.

Kimmo Närhi

Seuraa minua!

Kun Jeesus alkoi julkisen toimintansa Israelin kansan keskuudessa, hän kutsui luokseen kaksitoista opetuslasta. Useille hän sanoi nuo otsikossa olevat sanat: "Seuraa minua!" Eräs heistä oli Filippus. Tämä halusi, että toisetkin löytäisivät Jeesuksen. Hän tapasi Natanael -nimisen ystävänsä ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan Nasaretista." Natanael sanoi epäillen Filippukselle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Mutta Filippus vastasi hänelle: "Tule ja katso."

Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole." Natanael sanoi Jeesukselle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi: Ennen kuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut." Silloin Natanael sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas."

EP

Natanael viikunapuun alla

Lampaat seuraavat paimenta

Israelissa, Jeesuksen kotimaassa, näkee usein, kuinka paimen kulkee tiellä ja hänen jäljessään lampaat. Lampaat seuraavat häntä, pysähtyvät matkallaan silloin, kun paimenkin ja taas lähtevät liikkeelle hänen perässään. Ne tuntevat hyvin paimenensa äänen. Toisinaan monen paimenen laumat ovat levähdyspaikassa samanaikaisesti esim. juomassa. Kun sitten paimenet taas kutsuvat omia lampaitaan, lampaat kerääntyvät jälleen oman paimenensa luo. Ne eivät mene vieraan paimenen laumaan.

Mitä Jeesus kertoikaan omista lampaistaan? Eihän hänellä varmaankaan ollut omia lampaita – omilla lampailtaan hän tarkoitti ihmisiä, jotka uskovat häneen. Hänen lampaitaan ovat siis kaikkialla maailmassa häneen uskovat ja hän-

tä rakastavat ihmiset, vanhat, nuoret, aikuiset ja lapset. Eivätkä vain ne, jotka nyt uskovat ja turvaavat häneen. Hänen lampaitaan ovat maailman alusta lähtien kaikki ne, jotka ovat uskoneet häneen ja ovat jo päässeet hänen luokseen taivaaseen. Herralla Jeesuksella, hyvällä paimenella, on siis valtava lammaslauma! Raamattu kertoo, että Jeesuksen ystävien joukko on niin suuri, ettei kukaan voi sitä lukea. Ajattele sitä! Ennen Jeesuksen syntymää olivat ne uskovat, jotka luottivat Jumalan antamiin ennustuksiin Vapahtajan tulosta maailmaan. Me uskomme häneen Jeesukseen Kristukseen, joka on Jumalan ainoa poika, joka on jo tullut ja ennustukset ovat hänessä toteutuneet.

Ota vielä Vähä Katekismus esille! Siellä uskontunnustuksessa

sanotaan Jeesuksesta näin: *“Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas helvettiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän, kaikkivaltiaan oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan elävät ja kuolleet.”*

Katekismuksessa kysytään tämän jälkeen - Mitä se on? Sitten seuraa Martti Lutherin ihana selitys:

“Minä uskon, että Jeesus Kristus, tosi Jumala, iankaikkisuudessa Isästä syntynyt, ja myös tosi ihminen, syntynyt neitsyt Mariasta, on minun Herrani. Hän on lunastanut minut, tuomitun ja kadotetun ihmisen, sekä vapahtanut minut kaikista synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, ei kullalla eikä hopealla, vaan pyhänä kalliilla verellään ja viattomalta kärsimisellään ja kuolemallaan. Sen hän teki, että minä olisin hänen omansa, eläisin hänen valtakunnassaan hänen alamaisenaan ja palvelisin häntä iankaikkisessa vanhurskaudessa, viattomuudessa ja autuudessa, niin kuin hän on kuolemasta noussut, elää ja hallitsee iankaikkisesta. Tämä on varmasti totta.”

Kysypä uskovalta aikuisilta sitä, mitä et ehkä vielä ymmärrä. Tulevaa riippikouluakin varten olisi tärkeää

jotain opetella tästä uskontunnustuksesta, jonka kokonaisuudessaan löydät Kristinopistamme.

Mutta tiedämme, että on toinenkin suuri joukko. Siihen kuuluvat kaikki epäuskoiset ja jumalattomat ihmiset. Toiset heistä pilkkaavat ja vihaavat Jeesusta. Toiset ovat välinpitämättömiä, aivan kuin Jeesusta ei olisi olemassaakaan. He eivät välitä hänestä, joka rakastaa kaikkia ihmisiä ja on sovittanut kaikkien synnit. Hän kutsuu heitä Sanassaan luokseen, mutta he pitävät häntä halpana. Se on kauhistavaa.

Vielä saamme kuulla Jumalan sanaa: “Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka häneen usko, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.(Joh.3:16)

Maailma on täynnä kiusauksia ja niin murheellista on, että monet niihin lankeavat. Tämän päivän uusi ilmiö on, että lapsille ja nuorille tarjottava ajanviete sisältää taikuudenkin ihannoitua. Siinä paha esitetään ovelasti hyvässä valossa. Jumalan sana varoittaa kaikesta taikuudesta, joka on epäjumalanpalvelusta. “Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien kenet hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa.” (1Piet.5)

EP

Daniel ja hänen ystävänsä

Jatkoa edellisestä numerosta

Avaamme Danielin kirjan Vanhasta Testamentista. Näin Raamattu kertoo:

Nebukadnessarin toisena hallitusvuotena näki Nebukadnessar unia, ja hänen mielensä oli levoton eikä hän enää saanut unta. Silloin kuningas käski kutsua tietäjät ja noidat, velhot ja kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa; ja he tulivat ja astuivat kuninkaan eteen.

Ja kuningas sanoi heille: ”Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen. Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle araminkielellä: ”Eläköön kuningas iankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

Kuningas vastasi ja sanoi kaldealaisille: ”Tämä minun sanani on peruuttamaton: Ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin teidät hakataan kappaleiksi ja teidän talonne tehdään soraläjiksi. Mutta jos te ilmoittatte minulle unen ja sen selityksen, niin te saatte minulta lahjoja ja antimia ja suuren kunnian. Sen tähden ilmoitakaa minulle uni ja sen selitys.”

He vastasivat toistamiseen ja sanoivat: ”Kuningas sanokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen.” Kuningas vastasi ja sanoi: ”Minä huomaan selvästi, että te vain koetatte voittoa aikaa... Sillä te olette sopineet keskenänne, että puhutte minun edessäni valheellista ja

Kuningas näkee merkittistä unta

turmiollista puhetta toivoen, että aika muuttuu. Sen tähden sanokaa minulle uni; silloin minä tiedän, että te osaatte ilmoittaa minulle selityksen siihen.”

Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: ”Ei ole maan päällä ihmistä, joka kykenisi selittämään sen, mitä kuningas sanoi. Eikä yksikään suuri ja voimallinen kuningas ole koskaan vaatinut tämänkaltaista asiaa keneltäkään tietäjältä, noidalta tai kaldealaiselta.”

Tästä kuningas suuttui ja julmistui kovin ja käski tappaa kaikki Baabelin viisaat. Kun tästä oli käsky annettu ja viisaat piti tapettaman, etsittiin Danielia ja hänen tovereitaan tapettaviksi. Silloin Daniel antoi viisaan ja taitavan vastauksen Arjokille, kuninkaan henkivartiöväen päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita.

Hän vastasi ja sanoi Arjokille, kuninkaan päällikölle: ”Miksi on kuningas antanut niin ankaran käskyn?” Silloin Arjok kertoi Danielille asian. Niin Daniel meni palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan hänelle aikaa, että hän saisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen.

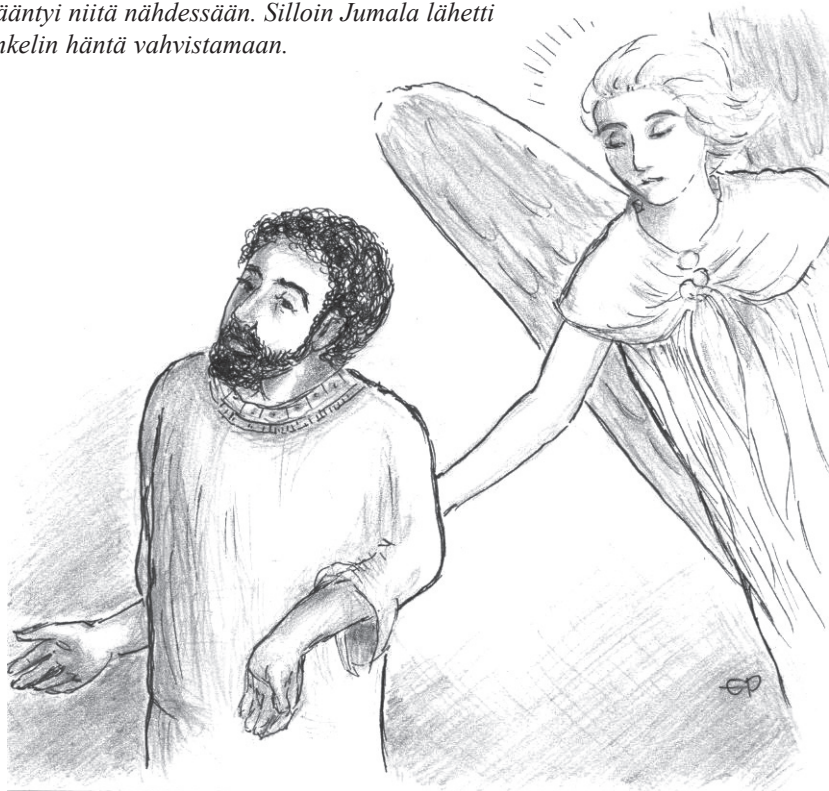
Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereillensä Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle kehottaen heitä rukoukseen armaa taivaan Jumalalta tämän salatun asian tähden, ettei Danielia ja hänen tovereitansa tapettaisi muiden Baabelin viisaitten kanssa.

Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa. Daniel lausui ja sanoi: "Olkoon Jumalan nimi kiitetty iankaikkisesta iankaikkiseen, sillä hänen on viisaus ja voima. Hän muuttaa ajat

ja hetket, hän syöksee kuninkaat valasta ja korottaa kuninkaat valtaan, hän antaa viisaille viisauden ja taidollisille ymmärryksen. Hän paljastaa syvät ja salatut asiat, hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valkeus asuu hänen tykönänsä. Sinua, minun isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman ja että nyt annoit minun tietää, mitä me sinulta rukoilimme. Sillä sinä annoit meidän tietää kuninkaan asian."

JATKUU

Jumala oli antanut Danielille profeetan tehtävän. Se oli kallisarvoinen ja vaikeakin vastuu Danielille. Myöhemmin kerrotaan Danielin kirjassa monista näyistä, joita Jumala antoi hänelle. Joskus hän melkein nääntyi niitä nähdessään. Silloin Jumala lähetti enkelin häntä vahvistamaan.

Syyspäivänä

*Syksy kulkee yli mustan pellon,
yli pudonneitten lehtien.
Vaahtopäiksi järven pinnan velloin,
parviin kokoo laumat lintujen.*

*Kauas etelään vie pääskysien siipi,
pihamaalle kanatarha jäi:
koko päivän, kunnes ehtoohiipi,
siinä kuopivat ne ahkerasti näin.*

*Kukin omaan osaansa on luotu:
kuka siivin vahvoin lentämään,
kenet iloksemme pihamaalle tuotu
arkipäivän puuhaan tärkeään.*

VA

Kesä ja kesäloma on muisto vain

Syksy on tullut ja nyt käydään tehtäviin uusin voimin ja uudella innolla. Onhan hauskaa katsoa, miten tuuli lennättää värikkäitä lehtiä. Illalla tulee aikaisin pimeää ja äidin tai isän kanssa voit sytyttää lyhdyn pihalle tai parvekkeelle ja kuunnella sateen ropinaa.

Aamulla kiiruhdetaan kouluun tai päiväkotiin. Pyydämme Jumalan varjelusta ja siunausta päivän työlle ja toimille.

Myös pyhäkoulut alkavat. Tulethan mukaan oppimaan lisää Raamatun opeuksia, laulamaan ja rukoilemaan yhdessä toisten lasten kanssa.

Tuula

VÄRITYSKUVA

Raamatunkohtien selitystä

“Te olette maan suola ... te olette maailman valkeus.” (Matt. 5:13,14)

Näillä sanoilla Vapahtaja kuvaa uskoviensa vaikutusta maailmassa. Sanat ovat lausutut vuorisaarnassa, jossa Jeesus puhui erityisesti kutsumilleen apostoleille. He vaikuttivat opetuksensa myötä säilyttävän suolan ja kirkkautta tuovan valon tavoin pimeässä maailmassa.

Olisi kuitenkin väärin soveltaa tätä raamatunkohtaa vain apostoleihin ja pastorin virkaan. Se soveltuu kaikkiin uskoviin eli autuaisiin, joista Vapahtaja puhuu samassa luvussa aiemmin. Jokainen kristitty on kutsuttu julistamaan Jumalan jaloja tekoja.

Suolan käyttötarkoituksista tekstimme sanomaan liittyy parhaiten säilyttäminen. Se varjelee pilaantumiselta. Uskoviensa julistuksen ja opetuksen myötä oikea moraalitila jossain määrin säilyy maailmassa. Suolana vaikuttaminen myös varjelee väärältä hurskaudelta. Luther kiinnittää jälkimmäiseen erityistä huomiota: *“On tarpeen, että Pyhä Henki tulee ja lähettää saarnaajia maailmaan paljastamaan ja rankaisemaan, ei ulkonaisesti suuria syntejä kuten aviorikos ja murha, jotka maailmakin voi tunnistaa ja rankaista, vaan asioita, joita maailma pitää kaikkein arvokkaimpina ja korkeimpana vahvuutenaan, nimittäin*

väitteen siitä, että se on hurskas, pyhä ja palvelee Jumalaa.” (SL 7, 407s.)

Uskoviensa asema maailman valona on ymmärrettävä Vapahtajasta käsin. Hän itse on maailman valkeus, ja joka häntä seuraa, se ei pimeydessä vaella (Joh. 8:12). Hän on kantanut koko maailman syntivelan. Kristuksen omat ovat kuin tähden maailmassa, kun pitävät tarjolla elämän sanaa (Ef. 2:16). Näin evankeliumin sanoma syntien anteeksiantamuksesta loistaa maailman pimeydessä kutsuen epäuskosiakin autuuden tielle.

Tämän kertaiseen raamatunkohtaan ei sisälly mitään erityistä kielellistä tai asiayhteyteen liittyvää vaikeutta. Kuitenkin kohta on huomionarvoinen selitysohjeelta kannalta siksi, että tätä kohtaa käytetään usein epätarkasti. Kansankirkollisissa suuntauksissa siihen on jo monen sukupolven ajan viitattu sen perusteeksi, että nuo suuntauksiset olisivat suolana ja valona kirkossa. Näin selitettäessä, kenties huomaamatta, tehdään kirkosta maailma. Uskovat ja näin ollen myös seurakunta on lähetetty maailmaan varoittamaan suolana väärästä hurskaudesta ja tuomaan valona Kristuksen armon lohdutuksen syntisille.

Kimmo Närhi

Mihin perustuu kehoitus jumalisuuteen?

Oikea kristillinen käytös seuraa itsestään uskontilasta, siitä, mitä kristityt ovat saaneet kasteesta puheen ollen ja mitä he kasteesta käsin omistavat. Apostoli teroittaa kristittyjen mieleen, kuten myös jokaisen pastorin tulee kehottaa: Te olette kuolleet synnille ja olette sille martaita. Kristus on kuolemallaan lunastanut teidät synnistä, myös sen vallasta ja hallinnasta. Te olette päässeet osallisiksi kasteen kautta hänen toimittamastaan lunastuksesta. Synnin valta teissä on murrettu. Teidän vanha ihmisenne on ristiinnaulittu. Side, joka yhdisti teidät syntiin, on leikattu poikki. Te olette vapaita, todella vapaita, sisäisesti vapaita synnistä. Teidän ei enää tarvitse palvella syntiä. Älkää siis nyt enää palvelko syntiä. Älkää enää antako synnin vallita itseänne. Osoitakaa teoissa, että olette vapaita syn-

nistä. Te olette nousseet ylös Kristuksen kanssa. Olette tulleet osallisiksi kasteessa Kristuksen ylösnousemuselämästä. Teihin on istutettu uusi, hengellinen, jumalallinen elämä. Te olette todella uudessa elämässä. Eläkää siis nyt tätä uutta elämää. Käyttäkää ja harjoittakaa niitä voimia, joita teissä on. Eläkää Jumalalle ja palvelkaa häntä sekä ruumiin että sielun puolesta. Näin motivoitulla kehotuksella kristillinen saarnamies käskee tosiasiallisesti kristittyjään ja tekee heidät kykeneviksi ja halukkaiksi toimimaan saamansa kehotuksen mukaan. On kysymyksessä evankeliumin mukainen kehottaminen. Se pohjautuu evankeliumiin ja suuntautuu uskoviin ja heistä puheen olen sillä on myös vaikutuksensa.

Georg Stöckhardt, Römerbrief, s. 297.

Seurakuntaan kuulumisen oikea peruste

Elokuussa julkaistun kyselytutkimuksen perusteella noin kolmasosa kansankirkon jäsenistä piti kirkolla olevaa avioliittoon vihkimisoikeutta tärkeänä syynä olla kirkon jäsen. Nuorten aikuisten ikäluokassa osuus oli tätäkin huomattavasti suurempi. Asiaa on tiedotusvälineissä sinänsä ymmärrettävästi käsitelty mahdollisesti edessä olevan avioliittoa koskevan lainsäädännön muuttamisen yhteydessä.

Tässä yhteydessä on syytä kiinnittää huomiota paljon vakavampan kysymykseen kuin siihen, onko uskonnollisilla yhdyskunnilla oikeus vihkiä avioliittoon. On tarkasteltava seurakuntaan kuulumisen oikeita perusteita. Nämä perusteet liittyvät aivan toiseen asiaan kuin oikeuteen vihkiä avioliittoon.

Osallisuus Jumalan armosta sanan ja sakramenttien kautta

Seurakunnan jäsenyyden oikeat perusteet avautuvat siitä, että ymmärrämme, mitä seurakunta on. Tämän asian määrittelee Augsburgin tunnustuksen 7. uskonkohta: *“Se (seurakunta) on kaikkien uskovien yhteisö, jonka keskuudessa evankeliumi puhtaasti saarnataan ja pyhät sakramentit evankeliumin mukaisesti jaetaan.”*

Oletko koskaan ajatellut, miksi tunnustus opettaa seurakunnasta juuri tällä tavoin? Pyhien ihmisten yhteys tarkoittaa kaikkia niitä, jotka sydämessään turvaavat Kristukseen Vapahtajanaan. Tämä usko syntyy, säilyy ja vahvistuu evankeliumin sanan ja sakramenttien välityksellä. Tämä perustuu siihen, että Jumala tuo meille syntisille syntien anteeksiantamuksen juuri näiden

välikapaleiden eli armonvälineiden kautta. Näkyvässä seurakunnassa tulee siis armonvälineiden olla Jumalan sanan mukaisessa käytössä.

Usko tarttuu siihen armolupaukseen, jonka Jumala armonvälineissä tuo meille uskossa omistettavaksi. Näin usko rakentuu pyhän kasteen, evankeliumin lupauksen ja Herran pyhän ehtoollisen oikean käytön myötä. Näiden armonvälineiden olemassaolo ja käyttö on seurakunnan kannalta perustava asia. Uskovan kannalta tämä on mitä lohduttavin asia. Kun sinut on kastettu, kun kuulet evankeliumin sanaa ja nautit oikein toimitetun ehtoollisen sakramentin, saat omaksesi sen armon, jonka Kristus on kaikkia ihmisiä varten hankkinut. Usko siis kohdistuu Jumalan armolupaukseen, jonka hän sanassa ja sakramenteissa antaa. Näin suuret lahjat ovat kyseessä, kun seurakunta, joskus ulkonaisesti pienenä ja vaatimattomissa oloissa, kokoontuu sanaa ja sakramenteja käyttämään.

Edellä sanotusta seuraa, että seurakunnan jäsenyyden oikea peruste on juuri se, että yhdessä käytämme armonvälineitä Kristuksen asettamalla tavalla. Näin evankeliumin lupaus lohduttaa sydämen ja on tarjolla kaikkien kuultavaksi ja uskottavaksi.

Onko avioliittoon vihkimisoikeus olennainen osa seurakunnan elämää?

Avioliittoon vihkimiseen ei liity syntien anteeksiantamuksen lupa-

usta. Avioliitto ei siis ole armonväline. Tästä syystä myöskään oikeus vihkiä avioliittoon ei ole olennainen osa seurakunnan elämää. Missä tällainen oikeus seurakunnilla on, on se maalliselta esivallalta saatu oikeus. Missä tällaista oikeutta ei ole, ei seurakunnilta tästä syystä puutu mitään perustavaa asiaa. Maallinen esivalta mahdollisesti antaa seurakunnalle oikeuden vihkiä avioliittoon. Jumala suoraanaisesti oikeuttaa ja velvoittaa seurakunnan julistamaan evankeliumia ja toimittamaan sakramentit. Nämä kaksi asiaa on erotettava tarkoin toisistaan.

Suomessa on vuosisataisen valtiokirkollisen historian myötä suurin osa avioliitoista solmittu kirkollisesti. Vuosisatoja vihkimisoikeus oli pelkästään valtion/kansankirkolla. Nytemmin se on myös monilla muilla uskonnollisilla yhdyskunnilla. Kansainvälisesti ajatellen tällainen käytäntö on harvinainen Pohjoismaiden ulkopuolella. Koska Jumala ei ole säätänyt avioliittoon vihkimistä nimenomaan seurakunnan tehtäväksi, ovat maistraatissa solmitut avioliitot aivan yhtä päteviä kuin kirkossa solmitut avioliitot.

Uskovan oikeat johtopäätökset

Nykyaikainen keskustelu – suurlta osin maamme pitkän valtiokirkollisen historian tähden – voi hämärtää sekä seurakunnan jäsenyyden perustetta että avioliiton

merkitystä. Mihin johtopäätöksiin Jumalan sana ohjaa näissä asioissa?

Avioliiton osalta on tärkeää ottaa ohjeeksi kaikki se, mitä Jumalan sana avioliitosta opettaa. Kyseessä on miehen ja naisen välinen lopunikäiseksi tarkoitettu suhde. Tämän suhteen myötä Jumala on luvannut siunauksen elämään. Tämä hänen käskynsä ja lupauksensa kantavat puolisoita myös vaikeuksien ja kiusauksien aikana. Luontevaa on, että uskovat tahtovat avioliitollaan siunauksen joko vihkimisen yhteydessä tai erillisessä tilaisuudessa. On kuitenkin muistettava, että avioliittoon sinänsä

liittyy Jumalan lupaus siunauksesta.

Niin kaunis asia kuin kirkkohäät voivat ollakin, ei se kuitenkaan ole edes oikea osaperuste seurakunnan jäsenyydelle. Seurakunnan jäsenyys perustuu siihen, että Kristus on sovittanut kaikkien ihmisten koko syntivelan. Tämän armonsä hän jakaa sanassa ja sakramenteissa uskossa omistettavaksi. Näin me, jotka joudumme myös avioliittoon liittyviin tekoihimme liittämään sanat: “... olen monella tavoin syntiä tehnyt.” saamme omistaa ilman omaa ansiotamme syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

Kimmo Närhi

Suuri uutinen

Eräs iäkäs seurakuntalainen oli kutsunut pastorin luokseen. Tämä iäkäs uskova ihminen tunsi voimiensa vähenevän. Enää hän ei voinut juuri poistua kotoaan eikä siis osallistua yhteisiin jumalanpalveluksiin. Pitkinä ja usein yksinäisinä päivinä hänen mieleensä tuli yhä uudestaan ja uudestaan syntejä, joita hän oli vuosikymmeniä aiemmin tehnyt. Kyllä hän niistä oli puhunut pastorilleenkin ja saanut synninpäästön. Siinä määrin kuin mahdollista oli ollut, asiat oli sovittu niiden kanssa, jotka olivat vahinkoa kärsineet. Kaikki oli siis hyvin, ja tuo iäkäs ihminen oli ollut tarkoin selvillä Vapahtajan armotyöstä jo lapsuudestaan saakka.

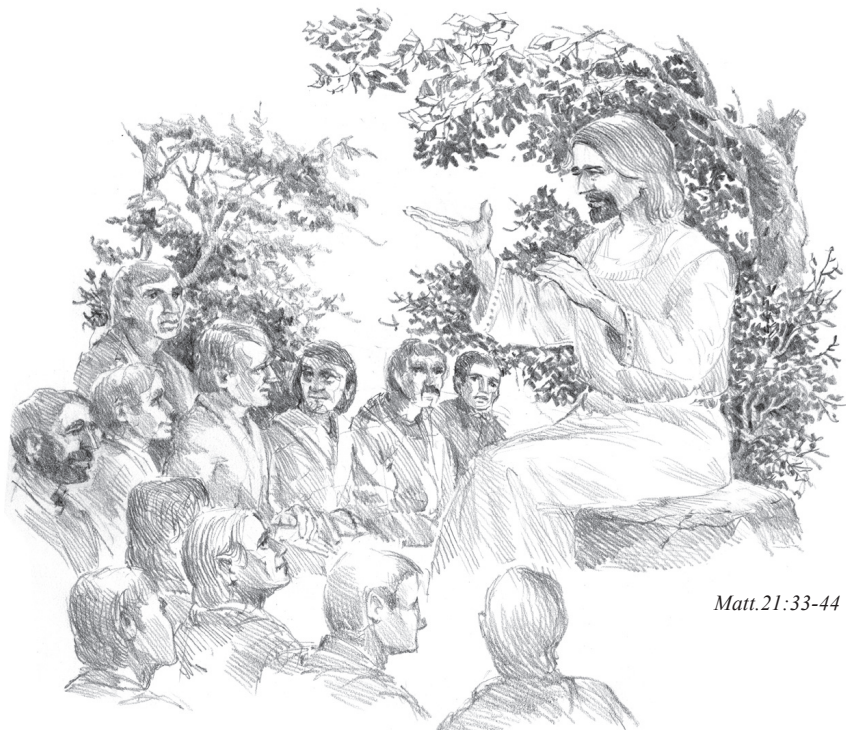
Ihmismieli on kuitenkin sellainen kuin on. Vanhoilla päivillä synnit tulivat mieleen ja vaivasivat. Siksi iäkäs uskova halusi pastorin kanssa puhuaakin. Heikolla äänellä hän puhui murheistaan. Pastori kuunteli ja antoi neuvon, ettei tarvitse ajatella omia pahoja tekoja, vaan Vapahtajan hyviä tekoja, erityisesti sitä, että hän on sovittanut kaikkien ihmisten kaikki synnit.

Sanojensa vakuudeksi pastori luki Raamatusta: *“Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa; eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan.”* (2 Kor. 5:19) Tätä iäkkäälle uskovalle tuttua raamatunkohtaa he yhdessä kertasivat. Hetken kuluttua iäkäs uskova sanoi: *“Suuri uutinen, niin on siis myös minun syntini sovitettu.”*

Tälle uskovalle, jonka aika tässä elämässä pian oli päättävä, oli evankeliumi kaikkien syntien anteeksiantamuksesta *“suuri uutinen”*. Näin oli asia, vaikka hän oli evankeliumin tuntenut jo vuosikymmeniä ja sillä toisiakin lohduttanut.

Olkoon evankeliumi Vapahtajasta ja jo tapahtuneesta kaikkien syntien sovitukselta sinullekin joka päivä suuri uutinen, johon turvaat ja jonka varassa voit kestää Jumalan edessä jokaisena elämäsi päivänä ja kerran perä iankaikkisen autuuden.

Kimmo Närhi

Matt. 21:33-44

Kuulkaa toinen vertaus: Oli perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille. Ja kun hedelmän aika lähestyi, lähetti hän palvelijoitansa viinitarhurien luokse perimään hänelle tulevat hedelmät. Mutta viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät. Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin. Mutta viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat.' Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä.' Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat. Kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?' He sanoivat hänelle: "Nuo pahat hän pahoin tuhoaa ja vuokraa viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallansa."

Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme'? Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä. Ja joka tähän kiiven kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."

Vain sinä voit

Vain sinä voit riisua naamioni
 Vain sinun katseesi polttaa tuhkaksi peittelyni
 Vain sinä paljastat syntini kaikessa kauheudessaan
 Vain sinä näet minut sellaisena kuin todella olen

Vain sinä voit päästää vapaaksi
 Vain sinä kerit ehjäksi särkyneen
 Vain sinä kiedot loputtomaan valkeuteesi
 Vain sinussa syntisinkin todella on pyhä

Nimim. Pisara

Poikani, jos sinä otat minun sanani
 varteen ja kätket mieleesi minun käs-
 kyni, niin että herkistät korvasi
 viisaudelle ja taivutat sydämesi
 taitoon - niin, jos kutsut ymmärrys-
 tä ja ääneesi huudat taitoa, jos haet
 sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin
 aarretta, silloin pääset ymmärtä-
 mään Herran pelon ja löydät
 Jumalan tuntemisen.

Sillä Herra antaa
 viisautta, hänen
 suustansa lähtee
 tieto ja taito.

Sananl. 2: 1-6

Teologipäivä

Helsingissä la 16.10.2010
Helsinki, seurakunnan kappeli, Fabianinkatu 13 A 1

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko järjestää teologipäivän la 16.10. Kutsumme mukaan kuulemaan ja keskustelemaan teologeja ja muita teologisista asioista kiinnostuneita, sekä seurakuntiemme jäseniä että toisia. Sydämellisesti tervetuloa!

Päivän ohjelma

- 12.00 Alkuhartaus (teol. yo Vesa Hautala)
- 12.15 Jeesuksen opetus ahdistuksesta ja toivosta lopun aikoina (pastori Edward Brockwell)
- 13.30 Kahvitauko
- 14.00 Odotuksemme kohde kolmen pääuskontunnustuksen mukaan (pastori Kimmo Närhi)
- 15.00 Päätöshartaus (teol. yo Mika Bergman)

Kullekin aiheelle on varattu 60 minuuttia, josta noin kolmannes käytetään keskusteluun.

Pieperin dogmatiikasta kolmas painos

Prof. Franz Pieperin Kristillisestä dogmatiikasta on ilmestynyt kolmas painos kustannusosakeyhtiö Arkin kustantamana. Iloitsemme siitä, että tätä kristillistä oppia laajasti selvittävää teosta on jälleen saatavana.

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2010..... Hinnat euroina

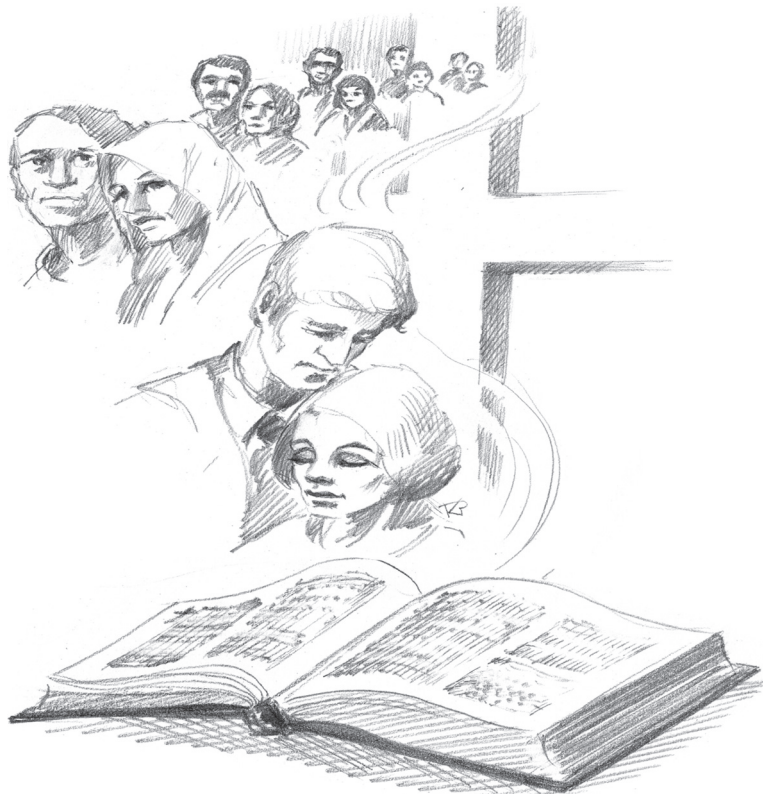
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Aijal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) ä.....	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätäilän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!"(M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 3 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 4 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 —Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlajulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhain testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00

LUTERILAINEN lehti, vuosikerta..... 25,00
 irtonumero .....

Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

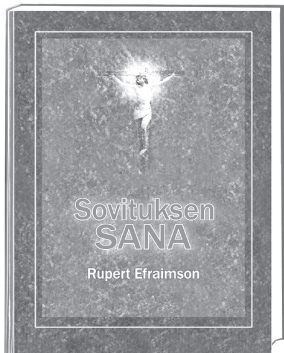

Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätäkää häntä. Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa. Sinusta on minun ylistyslauluni suussa seurakunnassa; minä täytän lupaukseni häntä pelkääväisten edessä. Nöyrät saavat syödä ja tulevat ravituiksi; ne, jotka etsivät Herraa, ylistävät häntä. Teidän sydämenne on elävä iankaikkisesti.

Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö; kaikki pakanain sukukunnat kumartavat häntä; sillä Herran on kuninkuus, ja hän on hallitseva pakanoita. Kaikki maan mahtavat syövät ja kumartavat; hänen edessään polvistuvat kaikki, jotka mullan alle astuvat eivätkä voi elossa pysyä.

Jälkeentulevaiset palvelevat häntä, tuleville polville kerrotaan Herrasta. He tulevat ja julistavat vastedes syntyvälle kansalle hänen vanhurskauttaan, että hän on tämän tehnyt. (Ps. 22: 24-32)

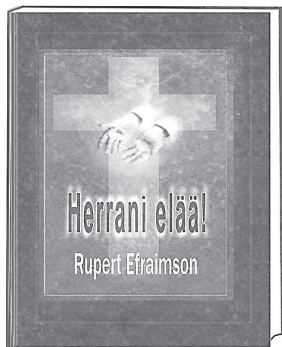
ovh 20,-

Sovituksen Sana

Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen-lehdessä. Efraimsonin puheissa ja teksteissä kuuluu selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus, jolle on tunnusomaista luottamus Jumalan armoon Vapahtajassa Jeesuksessa, armahdetun ilo, halu kertoa Vapahtajasta toisillekin “ettei keltään saisi peittyä, miks’ Karitsa on kuollut ristillä”.

ovh 20,-

Herrani elää!

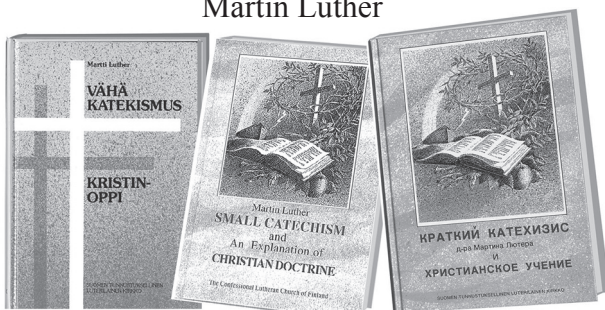
Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja, *Herrani elää!*

Toivomme, että nämä kirjat voisi saattaa etsiviä uskoon ja vahvistaa kristityitä Jumalan sanan tuntemisessa ja armon ilossa Vapahtajassamme Jeesuksessa. Kristus on totisesti ylösnoussut ja Hän on uskonut meille sovituksen sanan.

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Martin Luther

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 12 euroa kielestä riippumatta.

"Rauha teille" SAARNAKIRJA

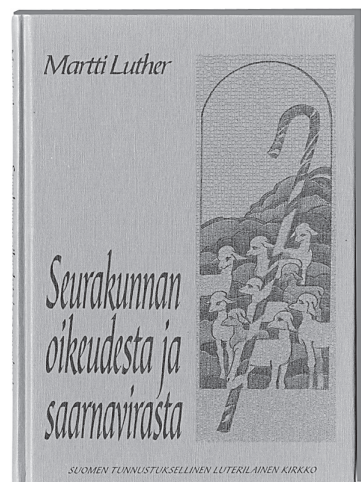
Kirjan jokaisen osan ovh 15,-

Markku Särelän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetysenä.

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirKKo on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa *Luther* vastaa tähän kysymykseen ja tuo messarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankoh-taista, puhuttelevaa asiaa. Kansi ja kuva Kimmo Pälikkö. Käännös ja esi-puhe Markku Särelä. Kovakantinen, 48s.

Kirjan hinta on 6,-

Syysjuhla

Siitamajalla 25.-26.9.2010

Toivomme päämäärä

La 25.9.

13.00 Alkuhartaus 2 Kor. 5:1-5 (MS)

13.45 Jumalan lapsen toivo taivaassa vai maan päällä
– miten torjumme tuhatvuotisopin? (KN)

14.00 Lasten iltapäivä

15.00 Seurakunnan jumalanpalvelus on esimakua taivaan ilosta (VH)

16.15 Siionin kanteleen lauluja

18.00 Ajankohtaisia asioita

19.00 Iltahartaus, Ilm. 7:13-17 (MB)

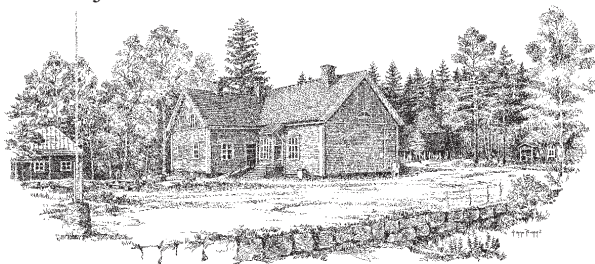
Ruokailut 12.00, 14.30, 17.00 ja 20.00

Su 26.9.

9.00 Aamurukous (KN)

11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus, saarna EB, liturgia ja rippisaarna KN

Ruokailut 8.00 ja n. 12.15

Kastettu

Oliver Antonio Hujanen, syntynyt 15.6.2010, on saatettu Pyhässä kasteessa Vapahtajan armon osallisuuteen ja otettu Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäseneksi 14.8.2010 Kokkolassa.

“Oi armon merta ihmeellistä / Sen vesi voimallinen on. / Syyn kaiken pe-see syntisistä / pois meistä torjuu tuomion. / Se synnin vallan hukuttaa. / Mun niin kuin Nooan pelastaa.” (VK 1938 220:1)

**Tunnustuksellinen
Luterilainen
Kirkko**

Seurakuntien toimintaa

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11. (ei jumalanpalvelusta 26.9. ja 7.11.) HPE 19.9., 17.10. ja 14.11. Pyhäkoulu su 12.9., 3.10., 10.10., 24.10. klo 10.15-10.45. Raamattutunnit Roomalaiskirjeestä torstaisin klo 18 9.12. asti. Teologipäivä la 16.10. alkaen klo 12.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: Jumalanpalvelukset su 19.9. (HPE), 14.11. ja 5.12. (HPE) klo 16.

Lahti, Rajakatu 7: Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10. HPE 12.9., 3.10., 21.11. ja 12.12. Seurakunta-iltapäivä ke 13.10., 10.11. ja 8.12. klo 15. Kristinopin peruskohtia to 16.9., 21.10., 11.11. ja 16.12. klo 17. Pyhäkoulu torstaisin klo 17 (ei 28.10.). Uskonpuhdistusjuhla la 6.11.: HPE klo 10, jumalanpalvelus klo 11, päiväjuhla klo 13.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: Jumalanpalvelus su 12.9. (HPE), 3.10. ja la 18.12. (HPE). Raamattutunti ke 17.11. Kaikki tilaisuudet klo 14.

Siitamaaja: Jumalanpalvelus su 12.9. (MS) ja 19.9. (MS) klo 11. *Syysjuhla* 25.-26.9., ks. erillinen ilmoitus. *Raamattutunti* su 3.10. klo 11 (MS). *Joulukirkko* 25.12. klo 11. (MS). *Joululeiri* lapsille ja nuorille 28.-31.12.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelus* la 9.10. (MS) ja 23.10. (HPE) (KN), su 14.11. (MS), la 4.12. (MS) ja su 19.12. (MS) klo

14.30. *Joulujuhla* su 12.12. alkaen jumalanpalveluksella klo 13 (MS, KN, VH). **Raamattutunti** 31.10. Marttalassa ja 28.11. kodissa, paikka ilm. myöhemmin klo 14.30.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: Jumalanpalvelus su 10.10. (HPE) klo 14 ja su 31.10. (HPE) klo 17.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: Jumalanpalvelus su 3.10. klo 10.30., 31.10. (HPE) klo 10, ja 19.12. (HPE) klo 10.

Kokkola: Jumalanpalvelus (HPE) to 30.9., 28.10. ja 25.11. klo 18.30.

Vaasa: Jumalanpalvelus (HPE) pe 1.10., 29.10., ja 10.12. klo 19.

Kontiolahdi/Joensuu/Liperi: Jumalanpalvelus (HPE) ke 29.9., 27.10. ja to 2.12. klo 18.

Koskenpää: Jumalanpalvelus pe 10.9. ja 3.12. klo 13 Tiensivussa Keuruuntie 813.

Äänekoski: Jumalanpalvelus la 11.9. klo 13 Mankkisaarentie 84 ja 23.10. klo 13 Kuhnamonranta 5.

Kyyjärvi: Jumalanpalvelus la 2.10. Murrolla ja 20.11. Lehtolalla klo 13.

Jyväskylä: Jumalanpalvelus la 18.9. klo 18 Kivääritehtaankatu 12 A 26.

Haapamäki: Jumalanpalvelus pe 19.11. klo 13.

Tyrnävä: Jumalanpalvelus pe 26.11. klo 15.30 (HPE).

Rovaniemi: Jumalanpalvelus la 27.11. klo 10 (HPE).

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Uskollinen palvelija, Martti Luther.....	234
Kirkollisesta vihkimisoikeudesta, KN.....	235
Tavoitteesi: kaikki Jumalan kunniaksi, MB.....	237
Tavoitteesi yksin Jumalan tahto, VH.....	240
Vaan ihana enkeli vieressä käy, RE.....	242
Vanhojen ja nuorten keskinäisestä suhteesta, VIS, Yli 75 vuotta sitten.....	245
Eeva, Eeva, runo, Pisara.....	248
Luterilainen Lastenosasto, TM.....	249
Raamatunkohtien selitystä, KN.....	257
Mihin perustuu kehoitus jumalisuuteen? GS.....	258
Seurakuntaan kuulumisen oikea peruste, KN.....	259
Suuri uutinen, KN.....	262
Matt.21:33-44.....	263
Vain sinä voit, runo, Pisara.....	264
Ps. 22: 24-32.....	267
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	265-271

Kansi: "Kyykäärme kiinni Paaavalin kädessä, Apt. 28: 3, Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynä 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2010: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com